

Petrovo pismo

Oktober 2024

Sveta maša – uvodni del

Ves začetni obred svete maše je namenjen umiritvi, zbranosti za poslušanje in darovanje. Tudi da na Gospodov oltar v mislih pridružimo svoj dar, prošnjo, zahvalo, skrbi ...

Zato moramo izkoristiti tišino na začetku sv. daritve. Ne bojmo se kratke tišine tudi po obhajilu. »Obvezna« obhajilna pesem se lahko konča nekoliko prej, da pride naša duša za nami in se zbrano zahvali. Tudi za duhovnika ni slabo, če za trenutek utihne. Le poudarek daje tistemu delu. In take poudarke rabimo. Tišina je zdravilo za dušo in odlična pomoč za zbrano in aktivno sodelovanje pri sveti daritvi.

Začetni obred razkriva še eno resnico o človeku: grešniki smo. Potrebni smo odpuščanja. Zato priznavamo Bogu in

drugemu, da smo grešili in opustili mnogo dobrega. Pa ne tako, kot slišimo koga v veliki vnemi moliti: »Žal mi je, da sem grešil in mnogo dobrega odpustil«. Opustili smo torej in prosimo odpuščanja. To nam je obljubljeno v splošni odvezi, ko duhovnik moli: »Usmili se nas vsemo-gočni Bog, odpusti nam naše grehe.«

Sveta maša je trenutek resničnega Kristusovega odpuščanja in sprave, ki jo želimo za našo svobodo doseči z Bogom in ljudmi. V vsakdanjem življenju brez madeža greha ne uspe živeti nikomur izmed nas. A s pomočjo svete maše se te rane spet celijo. Kajti Jezusova ljubezen se ponovno razdaja in Jezus ponovno umira za ta greh. Zato nam Jezus govori: »Pojdite in odpuščajte. Ponesite od tega izvira odpuščanja in ▶

to delajte v življenju.« Sveta maša in to dejanje je zelo povezano z našim življenjem. Saj imamo doma, v šoli in službi gotovo koga, ki mu moramo odpustiti. Pojdimo torej in si odpuščajmo.

Kdaj se vam je nazadnje zgodilo, da ste od svete maše odšli pretreseni, ker se je to zgodilo prav zaradi vas? Morda že od prvega svetega obhajila ali birme ne več. Morda od kakšne svete maše iz mladosti, kajti mladost si še upa take stvari. Pa vendar se vsaka sveta maša, in tudi ta danes, daruje prav zame osebno.

Tudi danes smo slišali duhovnikov pozdrav: »Gospod z vami.« Ja, Gospod je tu z nami in zaradi nas. Nikjer drugje ni te prisotnosti. Saj pri zadnji večerji Jezus ni ustanovil le obreda. Ne, On hoče, da smo pričevalni zaradi njegove resnične navzočnosti. In ko človek dejansko začuti njegovo navzočnost, je dejansko živ. Ne more namreč le obsedeti ob takem obisku Gospoda. Obsedeti ali obsloneti na začetku svete maše bi pomenilo dati takšen odgovor: »Jezus, ampak bom rajši kar obsedel to mučno uro tudi danes.« In kako bom potem pripravljen prenesti sveto mašo v življenje?

Našteli smo, katere stvari nas uvedejo v sveto mašo in poudarili pomen tišine in odpuščanja. Takoj za Gospod usmili se, ki je vzklik našemu Gospodu, izrekamo slavo. To je ena od dveh hvalnic, ki je angelska hvalnica (druga je svet, svet, svet...). Včasih slišimo namesto nje eno pesem, mogoče še danes bi radi za raznolikost pesem, ki daje Bogu slavo, čast. A

pozor, ta zamenjava ni dovoljena! Zakaj kar naenkrat tako? Smisel najdemo, ko se zavemo, da pri sveti maši ne ustvarjamo bogočastja mi. Bogočastje se namreč izvaja tudi brez nas v nebesih. Tam angeli nenehoma prepevajo trikrat Svet in Slava Bogu. Mi, ki smo ta trenutek del tega nebeškega bogoslužja, se zgolj pridružimo angelskim glasovom.

Zakaj je Slava tako veličastna? Zato, ker so jo zapeli angeli v božični noči. »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.« Pa tudi zato, ker v njej ni nič računarskega. Ne hvalimo, slavimo, ne molimo Boga zaradi nas in naših koristi, ampak zaradi njegove velike slave. Tako kot to delajo angeli v nebesih. Tak je smisel večjega dela hvalnice, kjer slavimo vse tri Božje osebe. Jezusu pa še posebej dajemo nazive: edino-rojeni Sin, Jezus Kristus, Gospod Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov.

Na začetku krščanstva so Slavo peli le ob Božiču, nato pri škofovi maši, ker je škof kakor angel svoji cerkvi, ki ji je poslan in postavljen. Danes velja, da jo molimo ali pojemo ob nedeljah (razen v adventu in postu) in ob praznikih ter slovesnostih.

Pri glavni mašni prošnjji se vsi spomnimo svojih molitev in namenov, zato duhovnik naredi kratko tišino. Sedaj smo pripravljeni za praznovanje ob dveh mizah: mizi besede in mizi kruha, ambonu in oltarju. Stvari so nam zelo znane, a potrebne so razlage, v čem je smisel.

p. Cristian Balint

Nekaj šolskih misli v navzočnosti Očeta

Gospod, v mesecu septembru so znova napolnili šolske klopi: tisti najmlajši, ki se radovedno in hkrati malo prestrašeno ozirajo okoli sebe, in oni največji, ki samozavestno razpravljajo o zadnjih športnih izidih; tisti skromni, ki jih v srcu tišči skrb za vsak izdan evro, in tisti razsipni, ki so se postavljali z modnimi modeli; tisti utrujeni, ki morajo skoraj sredi noči na vlak ali avtobus, in oni, ki zaspano mežikajo v šolska vrata, ko jih iz avtomobila odloži eden od staršev; tisti z nesrečnimi očmi, ki prihajajo iz razdrtih družinskih gnezd, in oni srečneži, ki živijo v urejenih družinah; tisti osamljeni, ki za brezskrbno masko skrivajo bolečino, in oni, ki so našli smisel in iskrene prijatelje med sošolci.

Vem, Gospod, Tvoja ljubezen objema vse. Pomagal jim boš, pa če bodo to vedeli ali ne, skozi velike in majhne muke šolskih dni.

Molitev učenca

Gospod, vem, da je šola važna priprava na moj kasnejši poklic, čeprav me ne zanima vse, kar se tam učimo.

Vsakodnevna pot v šolo je včasih tako težka. Pomagaj mi, da se zberem za pouk in za delo;

neuspehi naj mi ne vzamejo poguma.

Zbudi v meni veselo željo po novih spoznanjih, naj znam mirno izmenjevati mnenje s sošolci, učitelji in profesorji.

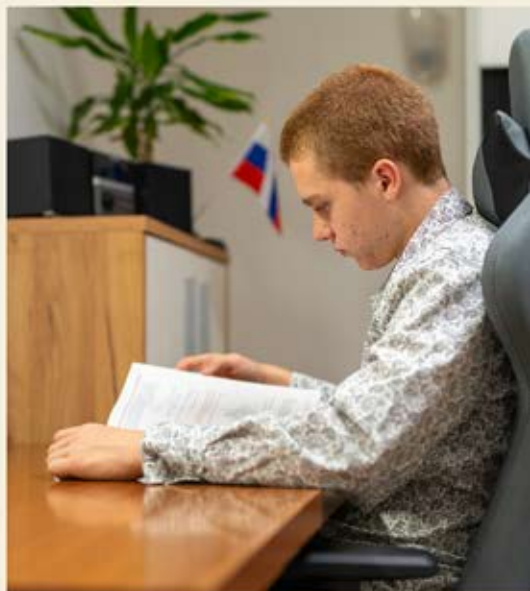
Pomagaj mi tudi, da pokažem razumevanje do tistih učiteljev, ki jim ne uspe narediti pouka zanimivega ali ki se mi zdijo krivični.

Daj mi poguma, da se bom znal z njimi odkrito in iskreno pogovoriti.

Pomagaj mi tudi, da bom obziren in ustrežljiv do sošolcev in sošolk, ki mi niso simpatični.

Naj se tudi v šoli učim biti odkritosrčen in zrel kristjan.

Po: Gospod, nauči nas moliti

Marija, ti si žena vsakdanjosti;
daj, da bi tisočere trenutke
naših delavnikov znali nanizati
kot jagode rožnega venca.

Marija, vsa blaga in nežna;
iz svojega rajskega doma
z materinskimi svetimi poljubi
blagoslovi naša utrujena srca.

Marija, tam gori v višavi
pri Bogu ti je lepo.
Prosi za nas, ki smo tu doli
in nam je večkrat zelo hudo!

Michel Quoist

Napovednik

- V nedeljo, 6. oktobra, obhajamo rožnovensko nedeljo. Ne pozabite na molitev rožnega venca v družini. Predragi, lepo vabljeni k molitvi rožnega venca v našo cerkev vsak dan pol ure pred sv. mašo.
- Verouk za mlade (mladinska srečanja) je vsak petek (razen v času počitnic in praznikov) po večerni sv. maši.
- V torek, 8. oktobra, po večerni sv. maši, bo srečanje biblične skupine. Vabljeni, da se nam pridružite!
- Žegnanjsko nedeljo bomo praznovali drugo nedeljo v oktobru. Nabirka bo namenjena za našo župnijsko cerkev.
- V nedeljo, 20. oktobra, bo pri deseti sveti maši predstavitev birmancev župnijskemu občestvu.
- Češčenje Najsvetejšega je vsak četrtek eno uro pred sv. mašo in vsako nedeljo pol ure pred deseto sv. mašo. Vabljeni k molitvi za družine, nove duhovne poklice in namene, ki jih nosite v svojih srcih.
- Krščevanje je vsako nedeljo po deseti sv. maši. Prijave v župnijski pisarni. Botri, če so iz druge župnije, naj poskrbijo za potrdilo pri domačem župniku.
- Priložnost za sveto spoved v župnijski cerkvi je pred vsako sveto mašo, na željo pa tudi ob drugih priložnostih. Vabljeni!

Izdaja: Župnija Komenda – Sv. Peter, Glavarjeva c. 110, 1218 Komenda, tel.: (01) 834 35 90,
e-pošta: cristian.balint@rkc.si, http: zupnija-komenda.rkc.si,
TRR račun župnije: SI56 0400 0027 7821 812, TRR račun Karitas: SI56 0230 1025 3151 342
Odgovarja: p. Cristian Balint, župnik. Ureja: uredniški odbor.